Napsal uživatel Školník
Pondělí, 30 Červen 2003 04:00

S Honzou Brožem jsme se sešli den po křtu čtvrtého řadového CD skupiny Devítka - Pohádka. Dali jsme řeč nejen o právě pokřtěném novorozeněti, ale tak nějak jsme si povídali o všem možném. Ostatně, přečtěte si to sami. I po vypnutí diktafonu jsme si příjemně povídali ještě drahnou dobu.

Včera proběhl křest v Mal. Besedě vašeho čtvrtého řadového CD, jaké jsou dojmy?

Velký vedro a kaše místo mozku. Myslím ale, že jsme si to celkem slušně vymysleli a připravili, takže to vesměs dopadlo dobře. Publikum bylo výborný, ostatně jako vždycky v Malostranský besedě, ale možná že kdyby tam byly příznivější klimatický podmínky, že to mohlo být ještě lepší. Protože on když člověk sedí na tom pódiu v pětačtyřiceti stupních, tak už tam toho moc nevymyslí. Pamatuju si, že asi tři písničky jsem zpíval se zavřenýma očima. To nebyl umělecký prožitek, jen mně strašně pálily od potu a nemohl jsem se skrz to koukat.

A bylo plno?

No bylo vyprodáno, zaplať pánbůh.

Mohl bys srovnat poslední CD - Pohádka s předchozím Třetím vydáním?

Tohle jsou věci, které vždycky řeší kritici. Kam se kapela posunuje, kam směřuje. A to já většinou strašně rád čtu, protože se aspoň dozvím, kam kapela směřuje a co tím sleduje. Já prostě píšu písničky, dělám je, když se nám líbí tak je hrajeme, když se nám nelíbí, tak je nehrajeme. Ale doufám, že každý nový céděčko, který vydáme, je lepší než to před tím, protože kdybych si myslel, že není lepší, tak bysme ho nevydávali.

Je na tom CD nějaká písnička u které si myslíš, že by mohla být hit

Já mám třeba z týhle desky hrozně rád písničku "Až se zas vrátíš". Jak jsem říkal na křtu - jsou písničky, který jsou blíž srdíčku než ty ostatní. Tahle je jedna z nich, ale favorizovat nějakou písničku z komerčního hlediska nechci, protože mi to většinou nevychází. Jirka Holoubek z Country radia se mně ptal, kterou písničku z tý desky chceme tlačit, ale já jsem mu říkal ať si vybere sám, protože já bych asi vybral špatně.

Holka od koní je asi nejznámější písnička, hrajete ji s Devítkou i se Žalmanem, je možný ji překonat?

Já si myslím, že už jsem napsal i lepší písničky než je Holka od koní, ale jestli napíšu někdy komerčně úspěšnější písničku nebo aspoň "komerčně úspěšnou", protože v těchhle dimenzích se nedá mluvit skutečně o nějakým hitu, to nevím. Teď jsem si vzpomněl, že s touhle písničkou máme jeden zážitek. Jednou jsme se potkali s Jožo Rážem, dokonce u ohně na nějakým pionýrskym táboře nebo dětským táboře, který jsme společně s ním křtili. A byl tam Jožo Ráž a my jsme hráli a on říkal: "Tož nemohli byste mi zahráť volaaký váš nejvetší hit?", tak jsme mu zahráli tu Holku od koní a on tak chvíli seděl a potom tak smutně povídá: "no hej". Holka od koní je písnička, která je hodně stará a já jsem ji pro Jindřišku napsal ještě v době, kdy jsme ani nepočítali s tím, že bychom někdy točili nějaký cédéčko To jsme byli ještě opravdu na začátku a tehdy jsme měli písniček relativně málo a tahle z toho hodně vyčuhovala. Tak jsem jí hodně tlačil a možná že to je pávě důvod proč je nejpopulárnější. Možná, že kdybych dnes vybral nějakou jinou písničku a tlačil ji stejným způsobem, tak by dopadla stejně. Dneska je ale těch písniček hodně, takže už není snadný vybrat jednu a ty ostatní odstrčit.

Na novém CD, ale i tom minulém a včerejším křtu byl Daneš Marinica na bicí, nechystáte nějaký společný program na některé festivaly?

S Danym to byla shoda dvou věcí. Třetí vydání byla deska kterou jsem psal jako nějakým způsobem bilanční, zejména pro mě a nepsal jsem ji s ohledem na kapelu. Což většinou dělám. A tudíž se tam vyskytly písničky které v sobě měly už nějakou širší aranž. Prostě chtěly to a museli jsme to tak udělat. To byla jedna okolnost. Ta druhá je, že v tu dobu se zrovna u nás dotáčela deska Wild westů a viděl jsem tohodle bicáka při práci a strašně mně nadchnul. Možná, že kdybych nepotkal Danyho, tak by žádný bicí na žádný naší desce nebyly. Ale tenhle kluk mně tak dostal, že jsem si řekl jo takhle to uděláme. Začalo to vlastně tím Třetím vydáním, kde nám nabouchal asi čtyři písničky a od té doby jsme se s ním potkali na pódiu dvakrát, včera potřetí a podílel se i na týhle čtvrtý desce. Žádný konkrétní termín hraní s ním nemám. Včera jsme odehráli koncert, dál nevím. Možná, že se ještě někde potkáme, já doufám že jo.

Stále píšeš písničky na stroji?

Mám stroj po tatínkovi, který ho měl po svém tatínkovi. To je přímo kamenný řád a je to nádherná mašina, má krásný písmo, to je dokonce písmo, který když hodíš na scanner do počítače, tak on si to nepřečte. To neumí ty písmenka, takový hodně kudrnatý písmo. Píšu na stroji písničky i programy, dokonce i dopisy když občas píšu.

A počítač??

Budu muset, já už ho dokonce mám u Medvěda, on mi dával dohromady nějakou mašinu, nějaký Pentium S. Říkal, že to pro mě bude stačit. Budu tam mít textovej editor, tiskárnu, ale já nevím jestli to budu používat, jestli nebudu psát na tom stroji.

Hrajete spolu přes deset let, na účtu čtyři řadová CD, spousta ocenění, zpěvník nechystáte?

Já bych byl samozřejmě hrozně rád, kdyby ten zpěvník byl, dokonce jsem o tom velmi vážně uvažoval před dvěma roky. Když šlo do světa Třetí vydání, o kterým jsem už řekl že bylo trošku bilanční, tak jsem myslel, že by se to hodilo aby ten zpěvník byl. Dokonce jsme o tom mluvili s Juppem, ale je to všechno o prachách. Bohužel. A ty prachy já si nemůžu teďka dovolit dát ze svýho. Takže kdyby se touto cestou našel nějakej sponzor, kterej by vyloženě toužil dát peníze na zpěvník Devítky, tak se na mně může obrátit. Na posledních dvou CD a na našich stránkách jsou adresy na managera a vydavatelství.

Nechystáš nějaké písničkářské vystoupení? Vloni na Zahradě na forbíně jsi měl sólo výstup, otevíráš vaše večery v Malostranské besedě?

Nechystám, ale nevylučuji. Je to tak, že když jsme ještě nehráli se Žalmanem a hraní s Devítkou bylo relativně málo, tak jsem občas tyhle vystoupení dělal. Většinou to bylo tak, že třeba když v Praze hráli Pražce nebo jiná kapela, ještě neměli program na celý večer, potřebovali něco na doplnění a neměli na to peníze, tak jsem si udělal výlet a pár písniček si zahrál. Teď jsem měl hrát v Plzni u Míši Leichta, který tam měl nějaký pořady v divadle, ale z toho sešlo, protože mu je zrušili. Ale údajně to stěhuje do Stodůlek a tam bych ten závazek

splnil. Pokud bude někdy možnost někde si zahrát sólo rád si zahraju, ale shánět takové koncerty si nebudu.

Plánujete nějaké křtící turné nebo to necháte na festivaly?

My bysme strašně rádi, ale turné je takový dost silný slovo. Jednak na to člověk musí mít čas, jednak na to musí sehnat peníze a jednak to musí někdo zařídit. My nemáme moc času, s těma penězma to nebudu vůbec nějak rozvádět a jedinej člověk kterej se nám stará o koncerty je Franta Linhárek. A vzhledem k tomu, že my jsme s Jindřiškou vázaný u Žalmana, jako tý profesionální kapely, která je vždycky na prvním místě a kluci jsou vázaný svým civilním zaměstnáním, tak prostě ten prostor je hrozně malej. Ale doufám, že pár koncertů s tou deskou na podzim uděláme. Nebude to šňůra, nebude to turné, ale pár koncertů to bude.

Neplánujete hrát víc s Devítkou na úkor Žalmana a spolu?

To určitě ne, protože to nejde ze dvou důvodů. Žalman a spol. je kapela vůči který cítím zodpovědnost. Jednak kvůli tomu, že to je profesionální kapela a všichni jsme na ní závislí a jednak proto že nás Žalman dostal do profesionální muziky. Díky němu nemusím někde stát osm hodin a prodávat knížky nebo učit děti procenta a násobilku, ale můžu se věnovat jenom muzice a to mně zavazuje. A tuhle zodpovědnost možná vnímám ještě víc než tu první.

V anketě Folk & Country Zlaté klíče jste oproti loňskému roku jste jako kapela poskočili z třináctého místa na sedmé, Jindřiška v kategorii zpěvaček z druhého na třetí a ty dokonce ze čtrnáctého na šesté, je to nějak znát v návštěvnosti koncertů, prodejnosti CD nebo zájmu o kapelu?

Abych řekl pravdu, tak jsem si toho ani nevšim. Ani moc ne. Ono je to teda jednak tím, že my jsme se v tom letošním roce a vlastně ani v loňským nepouštěli do nějakých moc velkých experimentů. Jezdili jsme po štacích který máme ověřený, kde hrajeme už pravidelně a kde víme, že nějaký to divácký zázemí je. Letos na podzim máme nějaký nový štace, třeba Tábor nebo Litomyšl, tak uvidíme jestli se to tam nějak projeví. Je ale nutný si uvědomit, že i ty nejpopulárnější kapely z naší branže z hlediska obchodu s populární hudbou vlastně populární nejsou. O tom totiž rozhoduje umístění v selektorech rádií, ne umístění v anketách.

Takže nějaké mety, dostat se mezi folkovou špičku?

Dostat se mezi špičku, já bych byl rád, kdyby se nám podařilo hrát tak dobře, abychom se mezi tu špičku mohli řadit sami. To bych byl rád a této mety bych rád dosáhl. A co se týká toho ostatního to záleží spíš na okolnostech a na lidech okolo než na té kapele. Já už jsem se úplně vzdal toho, že bych pro tu kapelu sháněl nějaké koncerty nebo zajišťoval nějaké promo, protože fungovat ve dvou kapelách, občas ještě docházet do studia, to je dost na jeden život, na jednoho člověka. Takže v tomhle teď už spoléhám na toho Frantu, což je jediný člověk který se nám o to stará.

Jak se stavíš k anketám? Co je vyšší priorita, diváci nebo odborní kritici?

Když budeme mluvit jen o anketách, preferuju samozřejmě ankety divácké. Chvála či hana kritiků mě ve většině případů nechává chladným, a pokud jsi někdy četl Literární noviny nebo viděl pořad katovna musí ti být jasné proč. Z odborné veřejnosti mě mnohem víc zajímá názor muzikantů a někdy mě jejich přítomnost v publiku dokáže slušně ztrémovat. Ale abych nebyl nespravedlivý i mezi kritiky jse spousta lidí na jejichž názor zatraceně dám. Za všechny Jirka moravský Brabec. Na úplně první místě ovšem zůstává vlastní pocit. Pocit z toho, že to co dělám a jak to dělám je to nejlepší, čeho jsem v danou chvíli a za daných okolností schopen.

V rozhoru před rokem a půl si říkal, že se nezříkáš fanklubu, ale neorganizoval bys ho?

Neorganizoval bych to proto, že to je blbost, fanklub nemůže organizovat někdo z té kapely

?kapela si může založit fanklub ne?

Jo? Jako, že by si kapela?? To je onanie. Já ani nevím o nikom kdo by si oficiálně organizoval svůj vlastní fanklub, to už bych si mohl pověsit nad postel svůj obrázek. To ne.

Včera v besedě byly letáky týkající se fanklubu, jak by měl fungovat atd. Je to nějaký posun

oproti tomu co jsi řekl před rokem a půl nebo je to aktivita nějakých jednotlivců?

Co se týká včerejška, tak až po koncertě za mnou přišla nějaká holčina a říkala, že by chtěla ten leták ohledně našeho fanklubu a já jsem na ní koukal jak na zjevení, protože jsem vůbec nevěděl o čem mluví, ale doufám že se to brzy dozvím.

Jindřiška údajně chystá sólové album.

Já si myslím, že by si Jindřiška zasloužila sólovou desku a že si jí zaslouží už dávno. dokonce když jsme dodělali Třetí vydání a já jsem měl pocit završení nějaký tý etapy, tak jsem říkal: "Jindřiško, já se teď vykašlu na nějakou řadovou desku Devítky a uděláme tvojí sólovku" a Jindřiška tehdy nechtěla. Jednak se na to možná necítila, možná to přišlo trošku nečekaně a hlavně ostatně jako u toho zpěvníku, nebyly na to peníze. Ale letos přišel náš vydavatel Jirka Mašek s tím, že by Jindřišce tuhle desku zprodukoval a dokonce i zaplatil, což je velmi příjemné, a Jindřiška se rozhodla, že do toho půjde. Pokud vím, tak na té desce by měli vystupovat velmi kvalitní a renomovaní muzikanti, řekl bych v rámci naší branže taková kapela snů. A pokud se podaří sehnat dobrý repertoár, tak si myslím, že by to mohlo být velmi pěkný.

Nějaká jména nám neřekneš?

Radši ne, protože se pak můžou změnit a já bych vypadal jako blbec. Jestli do dopadne jak mi bylo prezentováno, tak to nebude folková deska.

Včera proběhl křest a bylo tam několik neobvyklých věcí?sudičky na začátku, křest víceméně také na začátku, křtilo se whiskou, ne šampaňským jak bývá zvykem?

?křtilo se skotskou, velmi dobrou skotskou. Byla o něco mladší než naše kapela, bylo jí osm.

Poslední zajímavostí byl Míra Menc, řezník. Už na křtu minulého CD rozdával jitrnice, včera klobásy?

My si vždycky, když je pro nás nějakej koncert výjímečnej, snažíme vymyslet něco výjimečného. On v podstatě každej řadovej koncert v besedě musí být něčím obzvláštněnej, malinko, třeba tím že se tam zahraje nová písnička. Ale ten křest je opravdu vyjímečnej. S Mírou nás to napadlo před dvěma roky v souvislosti s Bažinou. To je klub v Rychnově u Jablonce nad Nisou, kde David s rychnovským starostou pořádají každý týden pravidelný koncerty. A aby ty koncerty udělali něčím výjimečný, vymysleli, že Míra, který je povoláním inženýr, ale koníčka má řezničinu, na každý koncert udělá nějakou takovouhle pochutinu. A ty koncerty probíhají tak, že kapela zahraje svůj normální program, potom sleze z pódia mezi lidi, no a tam se nadlábnou a hrajou až do rána. Možná, že kdybys mluvil někdy s někým z Fleretů nebo od Nezmarů, že by ti mohli vyprávět zajímavý věci. A je tam vždycky krásná nálada, krásná atmosféra a my jsme si řekli, že bychom si mohli přetáhnout kousíček téhle atmosféry k nám do besedy.

Ty jsi vzešel z trampingu, máš čas někdy si vyjet ven na čundr, plánuješ nějakou dovolenou?

Já jsem v osmnácti letech byl hroznej ortodox, já jsem měl maskáče, usárnu, kanady jsem nosil i v létě. Vždycky jsem měl nohy zapařený úplně příšerným způsobem, ale musel jsem ty kanady nosit, protože to byla povinnost. A žlutej šátek jsem nosil a za pasem nůž. Dneska už na trampy nejezdím. Ono je to tak, že při našem povolání sjezdí člověk několikrát za měsíc celou republiku od Aše k Sudoměřicom a k Ostravě a když člověk za týden najede patnáctset kiláků a potom se vrátí domů, tak přes ten víkend radši sedí doma a čučí na video, protože toho ježdění má dost. Dřív mě bavilo řídit, dneska mně to hrozně štve. Vždycky když sedám za to kolečko tak je to pro mě nepříjemný, ale když už musím tak si to aspoň užiju. Třeba teď si vybavuju, že když jsme na jaře hráli někde v Kyjově a jeli jsme od Brna, přes ty kopce a tam kvetly stromy a začalo se to zelenat, taková ta jemná světlá zeleň, tak jsem si říkal to je nádhera a teď jsme v práci. A taky si občas když je čas a chuť zastavíme někde u vody nebo v lese.

Podle čeho si vybíráš hosty na vaše večery?

Tak to je několik kategorií. Jednak máme lidi které máme rádi, kteří jsou naši kamarádi ať lidsky a nebo lidsky i muzikantsky. To je třeba Vojta Zícha, který tam hraje každý rok a tyhle lidi si tam snažíme zvát. Snažíme se aby to nebylo tak často aby to neomrzelo publikum, ale prostě chci aby se tam objevili jednou za rok nebo jednou za dva roky. Potom jsou lidi, kteří se tam delegují sami, protože hodně často se mi stává na festivalech, že tam přijde nějaký člověk, "já jsem z té a té kapely", já je většinou neznám, protože nemám moc velký přehled v téhle muzice, "a chtěli bychom si tam zahrát". A já se snažím, pokud vybyde nějaký termín tam ty lidi natlačit. Třetí kategorie to jsou písničkáři, u kterých si myslím, že tvoří to současné gró a že by to mohli někam dotáhnout. Měli jsme tam Žofku Kabelkovou, Magdu Brožkovou, na podzim chystáme

Martinu Trchovou. A poslední kategorie to jsou lidi jako třeba Poupata, se kterýma si děláme reciprocitní koncerty. Já vím, že třeba Poupata jsou kapela, která by si zasloužila dvacet tisíc za koncert. To si myslím, že by byla za jejich kvalitu odpovídající cena, ale to jim já nemůžu dát, stejně jako oni mi nemůžou dát peníze, který bych já chtěl za koncert, když přijedeme do Pardubic. Tak to uděláme tak, že oni nám přijedou zahrát do Besedy a my k ním do tý Gamy, tuším že se to tak jmenuje. Tak to funguje třeba i s Jarretama. A teďka mně napadlo, aby to nevypadalo, že se ta první a poslední kategorie nějak vylučuje. Třeba Jarreti, to je kapela, kterou mám rád, velmi rád lidsky a stejně rád i muzikantsky. Jak jsem několikrát řekl v některých rozhovorech, to je kapela, kterou považuju v současný době za nejlepší v týhle branži. I když já jsem je ještě neslyšel od té doby co odešel Bohouš Vašák, na to jsem docela zvědavej, protože toho kluka jsem vždycky považoval za skrytýho frontmana, takovýho černýho koně.

Na závěr - začíná festivalová sezóna. Máte nějaké oblíbené festivaly? Předloni jste měli na Zahradě recitál na Kapličce, co plánujete letos?

Na tenhle recitál vzpomínám hrozně rád. Tam jsme prezentovali Třetí vydání, tehdy čerstvý a přes to, že se ten recitál křížil s programem na hlavní scéně, tak tam bylo hodně lidí, bylo to plný. Po tom koncertě jsme prodali asi osmdesát cédéček, což je na jednu akci hodně. A letos máme šanci si to zopakovat, opět s touhle novou deskou. Budeme mít recitál v sobotu ve 14,00 jestli se nepletu, zase na Kapličce, zase s naším kamarádem zvukařem Honzou Frýdlem, na to se těším. A kromě toho bysme se měli objevit i na hlavní scéně na Zahradě, z těch Juppových festivalů nás čeká ještě Jindřichův Hradec, tam se hodně těším, to je jedno z takovejch hraní, kde jsme byli od začátků naší existence pravidelně každý rok a teď už jsme tam nebyli asi čtyři nebo pět let. Nějak nás tam přestal Jupp zvát, což mě hrozně mrzí a letos to snad dopadne a na tom nádvoří budeme. Ne snad, určitě, už to slíbil. A kromě toho samozřejmě budeme hrát v Telči, to je takový srdíčkový hraní, měli bychom se letos objevit i v Mohelnici, už jsem tady zmínil Litomyšl, to je v rámci nějakých slavností a určitě jsem na něco zapomněl, ale všechno bude na našich internetových stránkách. Doufám.

Honzo, děkuji za rozhovor a hodně štěstí.